

14.03.2022

Monta polkua IT-tiedekuntaan

Tässä jaksossa Joonas, Julianna ja Anna kertovat omat tarinansa siitä, miten ja miksi he päätyivät hakemaan IT-tiedekuntaan opiskelemaan. Jakson aluksi käydään myös lyhyesti läpi IT-tiedekunnan eri hakukohteet kevään 2022 yhteishaussa.

Jakso on äänitetty maaliskuussa 2022.

Intro: Aamukahvit IT-tiedekunnassa, rakkaudella Mattilanniemestä!

Anna: Hei ja tervetuloa Aamukahvien pariin, tässä jaksossa Julianna...

Julianna: Hei.

Anna: Joonas...

Joonas: Hei.

Anna: Ja minä Anna, jutellaan Jyväskylän yliopiston IT-tiedekuntaan hakemisesta ja siitä kuinka itse päädyimme tänne. Jos kerrotaan ensin mitä kaikkea tänne voi hakea opiskelemaan ja sen jälkeen puhutaan siitä, miten me olemme hakeutuneet tänne opiskelemaan ja miksi.

IT-tiedekuntaanhan voi hakea näin kevään yhteishaussa neljään kandiohjelmaan ja näiden lisäksi on kahdeksan maisteriohjelmaa, joihin voi hakea. Kandiohjelmiä meillä on koulutusteknologiassa, tieto- ja ohjelmistotekniikassa, tietotekniikassa ja tietojärjestelmätieteessä. Haki näihin mihin tahansa niin samalla saa hyväksytyksi tullessaan oikeuden suorittaa myös maisterin tutkinnon. Eli jos haet vaikka Tieto- ja ohjelmistotekniikkaan ilman aiempaa alemaa korkeakoulututkintoa. Niin saat oikeuden suorittaa sekä tekniikan kandidaatin että diplomi-insinöörin tutkinnot. Jos sinulta löytyy jo joku alempi korkeakoulututkinto, niin voit hakea suoraan meidän tiedekunnan maisteriohjelmiin, joita on kognitiotieteessä, koulutusteknologiassa, kyberturvallisuudessa, tieto- ja ohjelmistotekniikassa, eli diplomi-insinöörin koulutus, tietojärjestelmätieteessä, tietotekniikassa sekä Jyväskylässä että Kokkolassa. Ja sitten löytyy vielä turvallisuus ja strateginen analyysi -niminen maisteriohjelma. Näistä eri ohjelmista meiltä löytyy omat jaksot kustakin. Joten kannattaa ehdottomasti kuunnella ne, mikäli et ole niitä vielä kuunnellut. Tarkemmat hakukriteerit, valintaperusteet ja kaiken muun hakemisen kannalta olennaisen infon löydät Opintopolusta, opintopolku.fi.

Anna: Minua kiinnostaisi tietää miten sinä Joonas keksit hakea IT:lle. Sinulla on tausta järven toiselta puolelta, fysiikan laitokselta. Niin kuinka päädyit IT:lle?

Joonas: Tosiaan lukion jälkeen en tiennyt vielä yhtään mille alalle päädyn. Lukiossa mietin kaikkea lääketieteellisestä tiedekunnasta joihinkin muihin aloihin. Jotka eivät olleet lääketieteellinen tiedekunta. Ja siinä tuli pidettyä puolen vuoden välivuosi. Olin kaupassa töissä, en keksinyt siinäkään vaiheessa mihin menen. Sitten lähdin armeijaan ja olin siellä

vuoden. En keksinyt. Jäin sinne töihin. Siinä vaiheessa oli pakko jotakin keksiä. Ja olin lukenut luonnontieteitä lukiossa paljonkin. Niin laitoin huvikseni hakemuksen teknillisille aloilla ja sitten pistin Jyväskylän yliopistoon fysiikan laitokselle hakemuksen. Ja koska olin suorittanut ylioppilaskirjoitukset niin hyvin niin tuli saman tien kutsu Jyväskylän yliopistoon. Pääsin toiseenkin paikkaan, mutta päätin lähteä katsomaan, millaista opiskelu yliopistossa on.

Anna: Aloitit fysiikan laitokselta, kuinka pitkään olit siellä ennen kuin tulit tänne puolelle järveä?

Joonas: Minulla meni siinä, taisi mennä kolmekin vuotta. Niin että minun olisi juuri pitänyt aloittaa kandin tekeminen, mutta minulla oli jo jonkin aikaa ollut tunne, että tämä fysiikka ei ihan lähde, se ei ole ihan minun juttuni. Onneksi olin siinä sivussa, kuten ehkä valtaosalla fysiikan opiskelijoista, sivuaineena on matematiikka luonnollisesti. Ja koska sielläkin tehdään paljon koneellista laskentaa, niin tietotekniikka oli toisena sivuaineena. Ja näistä kahdesta tietotekniikka oli se mielenkiintoisempi. Ja tietotekniikan sai vaihdettua kätevästi sivuaineesta pääaineeksi. Ja vastaavasti fysiikan ja matematiikan jättää sivuaineiksi.

Anna: Eikö aika monella titeläisellä ole fysiikka tai matematiikka sivuaineena? Ne on, hiukan kulkee käsi kädessä täällä minusta tuntuu?

Joonas: Siis, en tiedä fysiikasta sivuaineena. Mutta tietotekniikan opiskelijoilla matematiikka on käytännössä kaikilla. Tietotekniikalla on niin paljon matemaattista osaa kuitenkin, tietysti, kuinka haluaa painottaa sitä. Tietotekniikallahan voi painottaa myös vähemmän matematiikkaa. Mutta se tukee sitä niin hyvin, että melkeinpä kannattaa aina lukea matematiikkaa siinä sivussa. Se ei vaatinut itse asiassa kuin vähän lisää tietotekniikan opintoja ja kandi siihen päälle niin tutkinto oli valmis.

Anna: Tekisi mieli sanoa, että kätevää, mutta eihän se välttämättä ole kovin kätevää. Käydä ensin fysiikalla ja.

Joonas: Ei se ehkä se helpoin tie ole. Mutta se on yksi mahdollinen tie.

Anna: Niin, se on hyvä tie.

Joonas: Se on yllättävän yleinen tie. Meillä on paljon alan vaihtajia. Ja meillä on hiukan ehkä ongelmanakin tietotekniikalla se, että meillä ei ole hakijoita, jotka tulevat tänne heti lukion jälkeen, tai ensimmäisenä hakuvaihtoehtona. Ne on muiden alojen opiskelijoita, jotka päättävät, että hei, tää tietotekniikka on aika hyvä oppiaine.

Anna: Mistä luulet, että se johtuu, että tietotekniikalla tulee paljon alanvaihtajia, mutta ei välttämättä suoria hakijoita, sellaisia jotka hakisivat suoraan lukiosta?

Joonas: Luulen, että lukiolaisilla ei ole kovin hyvä käsitys mitä me täällä oikeasti teemme. Se on ehkä päällimmäinen. Monelle saattaa tulla siitä tietotekniikasta mieleen joku lukion tai yläasteen tietotekniikan valinnainen. Jotka on mitä on. Onhan se hyvä tietysti osata käyttää exceliä. Mutta tietotekniikan opiskelu yliopistossa ei ole todellakaan excelin tai muiden tällaisten työkalujen käytön opettelua, tai painttia. Ehkä osaamme sen jo, se on opittu jo yläasteella. Vaan tämä on paljon lähempänä matematiikkaa, nimen omaan lukiomatematiikkaa minusta, kuin itse yliopistomatematiikka.

Anna: Niin, tietotekniikallahan se matematiikka taitaa olla aika paljon käytännön

läheisempää kuin mitä taas yliopistomatematiikka?

Joonas: Kyllä. Eli tietotekniikalla meillä on yleensä joku selvä tosimaailman ongelma, mitä yritämme selvittää jollain laskennallisella keinolla. Kun taas yliopistomatematiikka, vaikka se kovin kiinnostavaa onkin. Niin se matematiikka siellä tutkii, ei välttämättä niinkään tätä maailmaa vaan sitä matematiikkaa itseään. Sieltä tulee hyviä työkaluja meille, mutta se ei ole ehkä sellaista matematiikkaa mihin on lukiolaiset vaikkapa tottuneet.

Anna: Aivan, tässä kun oli alanvaihtajista puhetta, niin Julianna sinulla on tausta terveydenhuollossa. Niin kuinka sinä päädyit IT-tiedekuntaan?

Julianna: Ei ole ehkä se kaikkein helpoin, yksinkertaisin myöskään minulla. En ole suoraan lukiosta tullut, mutta opiskelen nyt toista vuotta tietojärjestelmätiedettä maistervaiheessa. Ja olen aikaisemmalta koulutukseltani terveydenhoitaja. Ja oikeastaan niistäkään opinnoista ei nyt ei ole niin kovin pitkää aikaa, 2019 keväällä valmistuin terveydenhoitajaksi. Ja se minkä vuoksi olen nyt tässä, niin oikeastaan onkin ihan hyvä kysymys. Lukiossa minulla oli kirkkaana mielessäni, että haluan opiskelemaan psykologiaa ja olin siihen motivoitunutkin. Vaikka opiskelin lyhyttä matematiikkaa niin kävin pitkästä matematiikasta tilastotieteen kurssin koska tiesin että sitä tarvitaan pääsykokeissa. Ja olin oikeasti todella motivoitunut siihen.

Sitten kuitenkin kirjoitusten jälkeen minulla ei ollut oikein puhtia lukea tarpeeksi pääsykokeisiin, kävin aika paljon töissä siinä. Niin päätin, että käyn katsomassa pääsykokeet ja laitoin toiseksi hakuvaihtoehdoksi terveydenhoitaja koulutuksen. Kuulin siitäkin kaverilta ja kaveri laittoi sen hakukohteeksi. Kävin sieltä katsomassa, ai, että terveydenhoitajat voi olla neuvolassa. Ja pidän lapsista ja näkisin itseni siellä. Pääsin terveydenhoitajaksi, en tosiaan psykologiaa opiskelemaan. Mikä ei tullut yllätyksenä. Mutta tosiaan hiukan yllätyksenä tuli se terveydenhoitaja koulutukseen pääseminen kuitenkin. Mutta päätin siinä kohtaa, että kyllä tämä ehkä voisi olla oma juttu ja lähdin opiskelemaan, ja pidinkin opinnoista kyllä. Sen jälkeen olin puolitoista vuotta suurin piirtein työelämässä. Olin työterveyshoitajana ja pidinkin niistä työtehtävistä. Oikeastaan huomasin kyllä että kaikki yritystapaamiset ja yrityskäynnit oli ehkä siinä mistä nautin eniten siinä työssä. Ja olisin toivonut että sitä osuutta olisi ollut enemmän kuin sitä varsinaista potilastyötä. Vaikka sekin oli mukavaa. Mutta olisin toivonut että ne olisivat olleet ehkä hiukan eri suhteessa. Ja myös huomasin, tai näin paljon kehityspotentiaalia terveydenhuollon järjestelmissä ihan harjoittelujen aikana kuin työtehtävien aikana. Ja sitä kautta kiinnostuin siitä. En ehkä siinä kohdalla vielä ajatellut, että minusta olisi itsestäni kehittämään jollain tavalla niitä.

Mutta kaveri vinkkasi, että hei, sinähän voisit sopia hyvin tietojärjestelmä tieteen opiskelijaksi. Olin hiukan että kuulostaa kyllä olevan aika kaukana siitä, mihin itse soveltuisin, ainakin nimen perusteella. Oli hiukan hurjan kuuloinen nimi. Kävin kuitenkin googlailemassa mitä se tarkoittaa ja miksikä sieltä voi työllistyä. Ja innostuin kuitenkin siitä ja kun pääsin tai sain tiedon, että olen saanut opiskelupaikan niin täytyi siinä ehkä hetken aikaa miettiä, lähdenkö vai enkä. Onneksi kuitenkin päätin ottaa paikan vastaan, sillä ei kyllä kaduta että lähdin uudestaan opiskelemaan. Nautin paljon siitä että saan oppia uusia asioita vielä. Eikä sitä tiedä vaikka joskus opiskelisin vielä tämänkin tutkinnon jälkeen lisää. En kyllä kadu sitäkään, että opiskelin terveydenhoitajaksi. Siitä olen saanut myös paljon hyödyllistä tietoa varmasti arkeeni ja toivottavasti myös tuleviin tehtäviinkin. Että pystyisin jollakin tavalla yhdistelemään näitä tietoja. Mutta siinä lyhyt.

Joonas: Lyhyehkö.

Julianna: Lyhyehkö.

Anna: Miten kun tulet eri alan pohjatutkinnolla tänne, niin kuinka se tapahtuu käytännössä? Tuleeko sinulle jotain, olen ymmärtänyt, että tulee siltaopintoja, täytyy tehdä hiukan itsenäisesti, mutta ei tarvitse tehdä kokonaan uudestaan esimerkiksi kandia tai sellaista, miten se menee?

Julianna: Se tuli kyllä itsellekin vähän yllätyksenä, koska hain ihan tähän perus kandi plus maisteri vaiheeseen. Ja ajatuksena oli, että suoritan ensin kandidutkinnon ja sitten maisterin kuten normaalisti. Mutta opinto-ohjaajan kanssa puhuimme, että minulla voisi olla mahdollisuus ensin näitä täydentäviä opintoja opiskella kandivaiheesta. Ja sitten siirtyä siihen maisteriin. Käytännössä suoritan vain maisterivaiheen tutkinnon. Mutta opinnot alkoivat siitä, oikeastaan ensimmäinen vuosi meni siinä, koska kuitenkin on niin erilainen ala taustalla niin tarvitsin paljon myös uuden alan opintoja. Suurin piirtein 60 opintopisteen edestä kandivaiheen opintoja. Ne olivat täydentäviä opintoja ja nyt oikeastaan viime syksystä alkaen olen ottanut varsinaisesti maisterikursseja. Mutta ei tarvitse tosiaan kandidutkintoa suorittaa varsinaisesti, tehdä kandidutkintoa tai sitä tutkielmaa.

Anna: Eli ei tarvitse tehdä tuplia alempaa korkeakoulututkintoa jos ei ihan välttämättä halua?

Julianna: Juuri näin. Hiukan nopeammin pääsee maisterivaiheen opintoihin kiinni.

Anna: Kuinka Julianna, oletko ajatellut, että haluaisit työskennellä tulevaisuudessa enemmän terveydenhuollon parissa, mutta ehkä juuri nimen omaan terveysteknologian puolella tai jotain muuta tällaista?

Julianna: Ihan hyvä kysymys. Tosiaan kyllähän se on ollut ihan alkujaankin suunta mihin olen halunnut lähteä ja tarkoituskin näiden uusien opintojen aikana. Oikeastaan ainakin ihan alussa oli ja oikeastaan edelleenkin, mitä pidän ainakin yhtenä vaihtoehtona, että lähtisin it-konsultoinnin puolelle. Se oli oikeastaan mihin ajattelisin että voisi olla oma juttu. Nimen omaan terveydenhuollon järjestelmiä pääsisin kehittämään. En vielä tiedä onko se se, mutta ainakin se olisi sellainen, missä pääsisi tekemään yritysysteistyötä, mistä pidin silloin työterveyshoitajanakin. Ja pääsisin vaikuttamaan ja yrittää ymmärtää niitä asiakkaiden tarpeita niille järjestelmille. Ja kun on toimialatuntemusta, niin uskon, että voisin siinä pärjätä ja se olisi ainakin yksi mielenkiinnon kohde. Mutta vaihtoehtoja on varmasti myös muitakin kuinka sitä voisi yhdistää. Mutta ehkä se selviää joskus jonain päivänä.

Anna: Eiköhän se joskus.

Julianna: Toivon mukaan.

Joonas: Käännetään sitten kysymys takaisin kysyjälle. Miten Anna sinä päädyit tänne?

Anna: Hehee, voi kuule. Minun taustani on sellainen, että minäkään en ole tänne tullut suoraan lukiosta. Vaan minä... (Joonas soittaa välimusiikkia, naurua). Hei, minulla oli menossa se!

Joonas: Anteeksi, se oli täydellinen siihen.

Anna: Se oli kyllä, pakko myöntää, että se oli aika täydellinen. Taustani on sellainen, että lukion jälkeen kävin kokeilemassa kauppatieteen opintoja yliopistossa vähän aikaa. Ja vähän

pidemmän aikaa kävin kokeilemassa myöskin matkailualan opintoja ammattikorkeakoulussa. Ja kumpikaan ei oikein tuntunut omalta. Niin olin useamman vuoden yksityisellä turvallisuusosalalla töissä. Ja jossain kohtaa alkoi työelämä riittää. Olin koko ajan oikeastaan ajatellut, että haluan vielä opiskelemaan jonnekin, mutta en tiennyt yhtään, että minne. Ja jossain kohtaa sain tarpeekseni ja päätin hakea opiskelemaan. Ja silloin kun hain tänne, niin hain myös Etelä-Suomeen useampaan paikkaan opiskelemaan. Sitten oikeastaan siinä kohtaa kun haut oli jo umpeutuneet niin siinä kohdalla aloin vasta tarkemmin miettimään. Koko sen kevään ajan vaan kasvoi se ajatus siitä, että haluan Jyväskylään ja aloin toivoa, että ne vahingossakaan pääse minnekään muualle. Enkä onneksi päässyt, se oli hienoa.

Minulla oli ehkä hiukan sama, kuten Joonas tuossa aikaisemmin sanoi, niin kiinnosti lääketieteellinen tiedekunta ja oikeastaan aina on kiinnostanut lääketieteellinen tiedekunta jossain määrin. Mutta en lukiossa en kuitenkaan lukenut pitkää fysiikkaa enkä kemiaa, biologiaa. Vaan keskityin yhteiskunnallisiin aineisiin enemmän. Ja niiden useamman välivuoden aikana alkoi taas herätä se ajatus. Ja jonkin aikaa mietinkin, että hakisin lääkikseen, mutta totesin että en jaksakaan kyllä töiden ohessa nähdä sitä hurjaa työmaata, mikä olisi ollut edessä. Päätin että haluan opiskelemaan ja kuitenkin se mikä minua oli lääketieteellisessä tiedekunnassa kiinnostanut, oli juuri ongelmanratkaisu ja uuden oppiminen. Ja aloin miettiä, että kyllähän niitä voi muuallakin tehdä.

Silloin kun olin ihan ensimmäistä kertaa päässyt opiskelemaan kauppatieteitä, niin olin hakenut myös Jyväskylään tietojärjestelmätieteeseen. Mutta silloin valitsin sen toisen kohteen minne pääsin. Ja muistin kuitenkin, että tännekin voisi hakea. Ja aloin tutustua haku keväänä asiaan vähän tarkemmin ja totesin, että tämähän voisi olla aika hyvä. Ja varsinkin kun huomasin, että täällähän voi opiskella kyberturvallisuutta niin se kiinnosta paljon, koska olen aina ollut jossain määrin kiinnostunut myös turvallisuudesta ja kaikkeen siihen liittyvästä. Niin hain ja pääsin ja olen kyllä ihan todella tyytyväinen siihen, että tulin tänne. Nyt on tuntunut siltä, että olen löytänyt oman paikkani. Tietysti sitä olisi voinut hakea tänne tai tulla tänne aika monta vuotta aikaisemminkin. Mutta en tiedä, olisinko silloin vielä saanut niin paljon irti näistä opinnoista. En välttämättä. Sillä tavalla minä tänne päädyin.

Julianna: Todella mielenkiintoinen tarina ja kiva kuulla, että olet viimein löytänyt sen oman paikkasi ja koet että olet nyt oikealla tiellä. Ja uskon että varmasti on hyötyä niistä aiemmistakin opinnoista ja työstä mitä olet tehnyt. Nyt tuli mieleen sellainen kysymys, mikä on ollut parasta ja yllättävintä nykyisissä opinnoissa?

Anna: Parasta ja yllättävintä. Parasta on varmasti ollut ehkä monipuolisuus ja valinnanvapaus. Ei tarvitse naulata itseään oikeastaan mihinkään, oikeastaan läpi opintojen on todella paljon mahdollisuuksia valita mihin niitä omia opintojaan vie. Se on toisaalta myös kamalaa, kun ei vielä tiedä mihin päätyy, vaihtoehtoja on niin paljon. Mutta toisaalta se on hauskaa, koska ei tarvitsekaan tietää. Se on ollut kaikista kivointa. Ehkä yllättävintä on ollut se, että mielikuva IT-alasta on muuttunut aivan täysin. Jotenkin itse ehkä ajattelin, ylipäättäen tieto koko alasta oli hyvin olematonta ja hyvin vähäistä. Koska ei siitä minun aikanani lukiossa ei todellakaan puhuttu IT-alasta vaihtoehtona. Tämä ei ehkä ole niin selkeä, kun kaikilla on joku mielikuva vaikka mitä opiskelet kun opiskelet vaikka oikeustiedettä. Tai opiskelet lääketieteellisessä tiedekunnassa tai opiskelet kauppatieteellisessä. Niin tästä on omakin mielikuva vähän hiukan, että no, mitähän täällä opiskellaan.

Ja ehkä ajattelin, minua pelotti ihan hurjasti se, että pärjääkö näissä opinnoissa. Mutta oli todella kiva huomata, että kyllä näissä pärjää kun jaksaa tehdä töitä. Asiat ei ole vaikeita,

mutta siihen täytyy, se ajattelutapa on hiukan erilainen kuin mitä vaikka monessa muussa opiskeltavassa asiassa. Vaikka yhteiskuntatieteissä tai muissa, niin ajattelutapa on hiukan erilainen. Se vaatii paljon loogista ajattelua, mutta kaikesta selviää kun jaksaa hetken rassata aivojaan ja tehdä hiukan töitä sen eteen, että saa sen ajattelutavan naksautettua oikeaan asentoon. Niin kyllä se menee. Se on ollut ehkä yllättävintä, että en ole tippunut kärryiltä.

Julianna: Tunnistan kyllä nuo samat tuntemukset ja ajatukset, kun Anna, ihan täysin voin allekirjoittaa nuo ajatukset ja kuinka se on muuttunut.

Joonas: Se on se IT-alan heikkous ja vahvuus samalla no se monipuolisuus. Koska IT-ala liittyy aika lailla kaikkeen, niin on vaikea mieltää mitä täällä opiskellaan. Koska vastaus kaikkeen on hiukan tyhjä vastaus.

Anna: Ja kun sanotaan ja tiedetään että voi työllistyä melkein minne vaan. Niin se on hiukan, jee, olisiko esimerkkejä.

Joonas: Niin, ei täältä nyt kuitenkaan ihan minne vaan kai voi valmistua?

Anna: Ei nyt ihan niin.

Joonas: Voisiko, mitä teen työkseni sen jälkeen. Mutta toisaalta se taas antaa mahdollisuudet lähteä viemään sitä elämää siihen oman mielenkiinnon kohteen suuntaan. Näin sen ehkä ajattelen itse.

Anna: Niin kyllä, koska täällä pystyy hyödyntämään paljon sellaisia, oli oikeastaan ne kiinnostuksen kohteet mitä vaan niin niitä pystyy täällä ruokkimaan, tai ainakin minusta tuntuu siltä. Koska jos nyt miettii vaikka meidänkin tiedekuntaa. Niin voit opiskella täällä vaikka tietotekniikkaa ja voit ottaa vaikka liikuntatieteellisestä sivuaineen. Ja voit yhdistää, jos sinulla on liikunta intohimoinen juttu, niin voit yhdistää sitä täällä opintoihisi. Ja voit päätyä liikuntateknologian pariin työskentelemään.

Joonas: Tai melkeinpä minkä tahansa tiedekunnan.

Anna: Esimerkiksi niin.

Julianna: Ehkä se ydin mitä ajattelin, on että ei tarvitse kantaa huolta siitä että pitäisi tietää vielä siinä vaiheessa kun on lukioissa, että mikä se on juuri se ammatti mihin haluaa työllistyä. Vaan enemmänkin keskittyy siihen, mikä itseä kiinnostaa ja lähtee opiskelemaan. Kyllä se selviää siinä opiskeluiden ja elämän varrella.

Anna: Niinpä, olen ihan täysin samaa mieltä. Näin jo kolmekymmppisenäkin, tai no kolmekymmppisenä niin nyt sitä jotenkin huomaa, että kyllä se joskus selviää. En vielä kukaan tiedä, mikä minusta tulee isona. Ehkä jotain.

Joonas: Voisiko tämän kiteyttää sillä tavalla, että IT:lle on monenlaisia polkuja?

Julianna: Ei tarvitse perätä että pitäisi olla tietynlainen tietyllä osaamisella. Voit hakea IT-alalla, IT-ala tarvitsee paljon erilaisia ihmisiä ja erilaisista taustoista. On hyvä, että on erilaisia mielenkiinnon kohteita.

Anna: Toisin sanoen kannattaa hakea.

Julianna: Juuri näin.

Anna: Tässä oli tämänkertaiset Aamukahvit. Kiitos että kuuntelit. Jos sinulle tuli mieleen jakso kuunnellessa mieleen kysymyksiä tai kommentteja niin voit lähettää niitä meille jakson kuvauksissa näkyviin osoitteisiin. Kiitos seurasta ja kuullaan taas ensi jaksossa, moikka!